

רבי ישמעאל פרק רביעי עבודה זרה ס.

עין משפט  
גר מצוה

**פ**ד א מ״י פ״ב מ״ל  
 מ״ח הלכ׳ י א סג  
 ל״ן קמ״ קמ״ט פ״ר פ״ר  
 קד פס׳ כג  
 ב מ״י פ״ח מ״ל עומ״ת  
 אולק׳ ל״ו  
 ב מ״י ש׳ ה״ל ב סג  
 ל״ן קמ״ קמ״ט פ״ר  
 פ״ר מ״ט פ״ר וס״ל  
 ספ״ק  
 פ״ד מ״י ש׳ ה״ל ב סג  
 ש׳ טו״ע  
 קס ספ״ק  
 מ״ה א מ״י ש׳ ה״ל ד  
 טו״ע ש׳ ספ״ק י  
 מ״ה א מ״י ש׳ טו״ע ש׳  
 ספ״ק  
 טו״ע א מ״י ש׳ ה״ל ב  
 טו״ע ש׳ ספ״ק א  
 צ א טו״ע ש׳ ספ״ק

כל כדפרשית והלכתא כותיה וקשה  
הפסק דכל זה אינו אלא מנה הפירוש  
ת. עד שיהא החזית והקשה דלישאל דכולי  
לא משמע לא דהא לא היה נגשה מ  
אם להריק את החזית דרך שם בלא  
קציה וגם ר"י פירש לקמן בהשפחה  
היתה מנעט עד שזי החזית ומה  
שהקשה ר"ת בדכמה דומי פסקין  
יחד לגבי רבים היינו כשפסק  
בהדיא כותיה "אבל הכא דלמא בירחא  
לא שמעי ליה לרב פפא ודלמא לא  
שמעי ליה דרבנן פליגי עליה והוה  
הדר ביה לכך נראה לו דאין הלכה  
כרב פפא מטעם דקם ליה כחידושה  
וגם ר"ת פסק כך ואתא לפי מה  
שפירש לעיל בהשפחה היתה מנעט  
עד שזי החזית למה לא היה רב פפא  
רואה לאקור (ו) ויחזא ללישנא דכל  
להדי ברחא אקור אע"פ שסופו  
לנאח גם שם לא היה רואה לאקור  
כי אם מה שעלה בחלל הקנה אבל  
ללישנא נאח ברחא אקור משום  
שקופי נאח למה לא היה אורס שם  
י' ויחזר דעד ברחא אקור לנאח יותר  
בכל דכשקור עובד כוכבים ידו מעל  
הקבץ יא' היין מאליו אבל בבת גישתא  
כיון ששם העובד כוכבים ידו מעל  
מלנאח אם לא יתנון בקנה פסע  
שניה וי"ל דבין רב פפא ורבא דלא  
אקרי בהנאה השאר מעשרות  
סבי כרשב"ג דאמר ימנח חזן דומי  
יין נפך שני והאיא דקדח בחינתא

ואידך שרי ואיכא דאמרי אמר רב פפא (א) אעד  
הבזחא חמרא אסיר ואידך שרי אמר רב  
יימר כתנאי (ב) תבית שנקבה בין מפיה בין  
משוליה ובין מצידיה ונגע בו מכול יום  
למאמא רבי יהודה אומר מפיה ומשוליה  
למצידיה טהורה מכאן ומכאן אמר  
רב פפא יעובד כוכבים אדנא ישראל  
אכובא חמרא אסיר מ"ט כי קאתי מכת עובד  
כוכבים קאתי ישראל אדנא ועובד כוכבים  
אכובא חמרא שרי ואי מצדד צדודי אסיר  
אמר רב פפא האי עובד כוכבים דדרי ויקא  
וקאוויל ישראל אחוריה מליא שרי דלא  
ממקרקש חסירא אסיר דלמא ממקרקש כ"ב  
מליא אסיר דלמא נגע חסירא שרי דלא  
נגע רב אשי אמר ויקא בין מליא ובין  
חסירא שרי מ"ט אין דרך ניסוך בכך מעצרא  
רב פפי שרי רב אשי ואיתימא רב  
שימי בר אשי אסר בכחו יכולי עלמא לא  
פליגי דאסיר כי פליגי בכח כחו איכא  
דאמרי בכח כחו כולי עלמא לא פליגי דשרי  
כי פליגי בכחו הוה עובדא בכח כחו  
וואסר רב יעקב מנהר פקוד ההוא חביתא  
דאיפסקה

ואיך שרי: אף בשמים דקסבר דרדין לאו חיבור (ו) ליאסר כל הין  
ולית הלכתא כותויה דהא מוקי רב יימר מילתיה דרב פפא כתנאי  
דקס ליה רב פפא כחל ייחוד דייחודא ויחד וריבס הלכא דרביס  
פליגי רבנן עליה ואחרי דין מלידין בין שפיה עמאה דמונן  
חיבור: (ז) עד ברוא. כל הין שלמעלה  
הנקב אסור דמיון דכולו נמשך אחר  
הנקב ללאח דרך שם הוה ליה חיבור  
ואסור: כחל. לחמנא דהא רב  
פפא ולא דברי הכל היא: שוליס.  
שהיא יושבת עליהן. שכל חציות  
שלמלוד חדים של חרס הן:  
ניקבם פסיה. והואיל וכל הין שלמעלה  
נעשה כמים לעולין הוה חיבור ומשוויה  
נמי הואיל וכל הין נמשך אחר הנקב  
הוה חיבור וכל הנקב מזידה טוריה  
מבחו ומבחו כרב פפא. ורבנן ר' יוחנן  
לח דרב פפא הלך לית הלכתא  
כותויה וכולו אסור בשפיה ומותר  
השפיה: עובד כוכבים אדנא.  
(ח) הערה הדין מדנא לכובא: וישאר  
לכובא. ואחוזו בידו: חמרס אסור.  
השפיה הדינו נמי הין שמונו עובד  
כוכבים וכוהו הוה ואסרנה לית משוס  
לך לך לחמין כו': ואי קא מלד  
לדודי. לכובא: חמרס אסור. (י) משוס  
דמקרקס ליה לחמנא וכוכוכו מליזה  
אפילו לחמא נגע. לישנא לחמנא  
אפילו חסירא נמי כיון דמקרקס  
כבונוה הוה ליה כמו כבונוה ואסור  
בשפיה: ויקא. וזו קשור: וקאפי  
ישארל אחריה. וחזי ללא נגע עובד  
כוכבים כבונוה: כובא חסירא שרי.

לדון קרקוש בכלי פתוח. ואש"ג דבי דרי ליה ח"א בלא קרקוש  
מעט מיון דלא יוחא ליה בקרקושיה דלמא מישתפין הי"ל כמו שלא  
בכוונה ומומר אבל יוקא ר' דמא דומא למשכך והיו נמך: אין  
דבר יסודך בכך. אבל בכוונה מליאה איכא למיחש לנגיעה כשהוא  
עומד ודע על שפתו לא פליג רב אשי ואסור: משאר יצירה. ויור  
לדון דורכין אלא כונשין בקורה. יצירה מכבש כמו (שופטים ו) ויור  
[אח הגזה וימך] טל מן הגזה מלא ספל מיס: בכחו. היכא  
דעביס נפחטיס ממחו גבון שעורה על הנפרס שעל הפסח  
ומכרס: כולי עלמא לא פליגי דאסור: כה כחו. גבון שמגלגל  
הגלגל שקורין וויץ' והיא מפלת הקורה ובלשון לנו אשפליגי:  
דליפקה

והעלה דנאקסר הכל מפני טפס יין המתערבת אחיא כרנגן כדפרי'  
לגיל ומה שאספרו מעטס שסופו נלאת דוקא ששהיה העובד כוכבים  
ידו על נקב הנכרה או על בנה גישתא שמעט היין נלאת והיו כאליו  
נגע כבולו כדפרשייתא אבל נגע בקיולו היאל או לא הישראל מושך  
יין מן הכזבים לתוך כלי שיש בו יין נסך למד' נזקז אינו חיבור  
דק"ל הכי מותר כל מה שבחצית אף בשחית דמעט הקיולו אינו כלום  
לגבי נהם שפשיס ומיחמות הלכותו גבי העשרה יין נסך לזכר  
אזני נהם נעל המספך דלמד' נזקז אינו חיבור הכל שר וז"ל לרב פסא  
ללשנא דלא אקרי אלף להדי' בנזא שישתמו אורו הנקב ויעזא פסא  
במקום אחר דמיון שהקיולו הראשון שיאל דרך עיני הנכרה אקרי  
איכ' יוקר כל השאר שיאל דרך שם מפני שנגע בדומי הנקב שיש  
יהי' יין אחר מן היין שבנבזי הנקב ואלו אמאי לא יטמא את המותר  
המין (וטלס חס פ"ב מה"ע שם) שמן אף ע"י יין ונגע טבול וכן במקמתו  
יבור זה לזה: **עובד** כוכבים אדנא ישרא' אבובא. ריקנית ואחזיה  
כוכבים דכחו הוא ואקפלה ליה משום לך קל ולפי אותו פירוש שפירש  
שיש תלמודו שהריקן כבונות ומייהו כחו של עובד כוכבים הוא  
ככים לבדו וכן במקומי ין נדד לבדו אבל אן סייע לו ישראל הוא  
משורב בו מותר ומייהו לבתחלה אקור כדאמרין לקמן (דף עב:) אמר  
ולסייע כדדיכו דלמא משתלמו ושידכו ליה עליה: **וא'** פצד  
פ"י כבוצא חסירא דמיון דמקרקש ליה כבונות ה"ל כמו כבונות אקור  
הכוצא ואור"י י' שני אלס שמשתיס עובד כוכבים לבדו להגביה  
לפ' את ואומרים מסייע שאין זו ממנה הוא דכללו פה היה מקחלו והוא  
מיון הכוצא שיש בה מעט יין לזד אחד שלא יטה אותו העובד כוכבים  
משום י' ההוא דזה יכול הוא אינו יכול דפרק ההניני (שם דף קכ:)  
אין ין כלי כבעה שנושאו והכי ק"ל דרב אשי הוא בנראה ואחזיה  
איהא למתח' ללמא נגע אבל בתמו או לישא דהלי' דרש טענתו מותר  
כוכבים דוחק ומגיע דפנותיו זה לזה דכשר מיון דאין דרך מיון כן  
שהיה רפה ע"פ הכותב ונא עובד כוכבים והדין וגם בפיתוס גדול  
ד הנקב מנתק אף היין נלאת ולא כל כך ונא הנגר עובד כוכבים  
ד מעטס שיהי' מותרה כל אלו המעשים נודו ש' בל שרן דין שאין דין  
פסחון פה לבעל דין לחלוק וגם היה ר"י מציא מההיא דלקמן  
י' והגה טוהיה ואע"פ שהיין מהלך מעטס דמפקקי אשכולות אכן ר"ת  
אזני יחד אשכולות ואצורות ענין שערשין אותן כפחות שלנו ולכן מפקקי  
י' וכן פסק רבינו מנחם דמעשה רב לכן טוב הדבר שיעשה ישראל  
י' שיהיה גם הישראל לבדו יול להפליה או אשנים יסיוני להשפילו  
שלא י' לאקור כמו י' יול זה אינו יכול דהיי' מסייע שאין בו  
מרוצה י' לקמן על איכא דאמרי שמחיי' כח כמו ובהי' מעלי' דין  
על הענינים ומייהו למאן דאקרי לא מאני חילוק בין ג' כחות לב':  
משה

## מסורת הש"ס

(א) [טכול יום פ"ב מ"ז].  
(ב) [נכתמנה ליחא מן הנדרים  
מכאן ומכאן טהור ודרך  
הש"ס לשטח קצת]. (ג) [לעיל  
נט. ד]. (ד) [ז"ל גרר]. (ס) [ז"ל  
הנקב ר"מ]. (ו) [שכת זב].

## גליון הש"ס

תוס' ד"ה (ברך הקודם)  
אמר רב שמא אבל חבא  
דלמא בידיה לא שמיך  
ליה. מדליי נשנת דף טז  
ע"ה:

## הגהות הב"ח

(ב) גמ' חלה ר"י פסא  
דער: (ג) ר"י ר"י  
אויך ווי אבי מיכאל וואו  
לפארט אלס שטארט אין:  
(ד) ר"ה דער באהאלט  
און נאכער אויך דער:  
אף בשעת: ר"י:  
(ה) ר"ה ענדט מיכאל  
לדען ענדט פארביי:  
מערה: (ו) ר"ה חתול  
אויך וויכאל מילח  
עסקנות וויכאל גמ' פסא  
אחטל: און פסא גמ'  
משום דמקדש: ליה  
אחטל: ויין (מקדש)  
בית: גמ': (ז) חת  
דמ' (דקדק): חת  
ר"י ר"י פסא  
למחר:  
אויך וויכאל מילח  
למחר וויכאל חת  
אויך וויכאל מילח  
שטיל: (ח) ר"ה  
למחר וויכאל מילח  
וויכאל פסא: גמ'  
אויך וויכאל מילח  
למחר וויכאל מילח  
פסא:

לעזי רעט"י

ווייץ [וייץ]. בורג  
המכש.  
אישפּלג־ל [אישפּינל־א].  
בורג המכש (בגרמנית).

## מוסף רש"י

זיידא. לשון שאל (ב"ח)  
מז.